

ଏ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରଣେତାଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଅଭ୍ୟାବେଶ ।

କାଳୀକାତ୍ମ ଚଉତିଶା

ରଚୟିତା ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ

ଶ୍ରୀ ନବନଗର ଟିକା କଲେଜ,

ଟିକା, ଶ୍ରୀ ରାମ ମଠ, ପୁରୀ,

ସ୍ୱରାଜ୍ୟେଷ୍ଠ [ସମ୍ପାଦକ]

୧୯୫୫

ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାଗ ପାଇଥା । [All right reserved.]

ଉତ୍ସର୍ଗପତ୍ର ।

ନୀଳ ମାହେଶ୍ୱର ! ତୋ' ଏ କାର୍ତ୍ତିକ ବନ୍ଦନା

ଲକ୍ଷ୍ମିଗର୍ଭ ବସୁଧା-ଧବ, ଧୂରନ୍ଧର—

ସାହିତ୍ୟିକ, ସରବ ସମ୍ମାନ-ସବିତା—

‘ମାହେଶ୍ୱରୀ’ ପ୍ରସାଦ ସିଂହଙ୍କ ଶ୍ରୀକର—

କମଳରେ ଉତ୍ସର୍ଗକରୁଛି ଏ ଦାନ

ମନାହିଁ ସେ ଅଧିପ ସବୁ ଅଭ୍ୟୁଦୟ,

ଯା'କ ନାମେ ତୋ' ଧୂର ‘ପ୍ରସାଦ’ ଅସୀନ—

ହୋଇ କରେ ଭୁବନେ ପ୍ରମୋଦ ଉଦୟ ।

ଧରଣୀକୋଟି,

(ଗଞ୍ଜାମ)

ତା ୨୫-୧୧-୧୯୩୧

(କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା)

‘ଦାନ ପ୍ରଣେତା’ ।

ଜାଳୀ-କୀର୍ତ୍ତି-ଚଉତିଶା ।

ଶୁଣ ‘ଜୀବବାଣୀ’-ଆଦି ତାଳା:—

[ସହ । କି ବ୍ରତ କର ବର ପାଇଲୁ ?
ସେବି କେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ମନାଇଲୁ ? । ପଦ ।
ସେ ବଳୀ ବଲ୍ଲଭେ ସେବକା ପର କର
ନବ ବିଶୋଷ ପଛରେ ରୁଲାଇଲୁ ।] ପ୍ରତି ।

—୦—

କାଳ । କପାଳ-ମାଳ । କ୍ଳେଶ-ହାରଣୀ !
କର କରୁଣା ବିଷୟ ମା ତାରଣୀ ! ॥ ପଦ ॥
ନଳାଶ ଲବେ ତୋ’ର ‘କବଚ’ ଭବେ ମୋ’ର
କଳ-କଳଙ୍କ କରତଳ-କାରଣୀ । । ୧ ।

—*—

ଖେଦ, ଖଲ୍ଲସ ବିଚରୁ ତୁ ଶିବାନୀ !
ଖଣ୍ଡା ଖଣ୍ଡକେ ଦଣ୍ଡକେ ‘ଦଣ୍ଡ’ ହାଣି,

[୨]

‘ଶଦେଧାତ’ ବଚ ସାନ-ପଦ ଶୀତ-ପରାଣ !

‘ଶ୍ୟାତ’ ଶକ୍ତିଆ ନୋହୁ ଭବ-ଭାବନ । । ୨ ।

—୧୦୫—

ଗର-ଧର-ଧର ଗାହାବି-ଧାରଣୀ !

ଗଞ୍ଜନା-ଗଣର-ଗଣମା-ବାଚଣୀ !

ଗୁଣନବଦ ଶବେ ଗୁଣକରୁ ଗୁପ୍ତଜେ

ଗିରିଜେ ! ଗୁଣ-ଗବେଷଣା-କାରଣୀ । । ୩ ।

—୦—

ଘାଣ୍ଟ ଚକଟ-ଘଟଣା ନିବାଚଣୀ !

ଘଣ୍ଟା ଘୋଡ଼ାଳ ରଖୁ ଘାଟ-ଘାଉଣୀ !

ଘଟସୁତ ମା ଦେଉ; ଘାଉଡ଼ ବାଟି ଲେଉ;

ଘୋର ଘାଣ୍ଟୁ ଘୁ-ବାଟ-ଘଣ୍ଟାସୁନୀ । । ୪ ।

—୦—

ନିର୍ଜଳ ଅଳ୍ପ ନାମା-ବିଧାନୀ !

‘ନିସୂତ’ ଶୁଦ୍ଧ ନିରାଶାନୀ !

ନୈସ୍ବ ନିର୍ମଳ ‘ନିସାସୁ’ ହୁ-ମଣ୍ଡଳର

ନିଶିଧ ନିରାଶାନୀ । । ୫ ।

—

— ୮୫ —

ଚନ୍ଦ୍ରମଣି-ରମଣୀ ! ଚଣ୍ଡି ! ଚବାନ !
 ଚଳ ମାଳତୀ ତ ଚଢ଼ିକା । ମୃତାନ୍ତ ?
 'ଚକ୍ରା' ଜାଣି ବୋଲି ଭେଣେ ତରୁ ଦେଲୁ;
 ଚର-ରୁକରର ଏକ ନିଷ୍ଠାଭଣୀ ! ୧୨ ।

— ୮୬ —

ଛନ୍ଦଧର ନବର ଧନା ଦ୍ଵାରଣୀ !
 ଛେଟ-ଛେଟାବ ଛଟପଟ ବାରଣୀ !
 ଛର ମୋର 'ଦୁରତ' ନୁହେଁ ଦ୍ଵା । ବଦୁରତ
 ଛ'ଚନା କୃପାକର କୃପା-କାରଣୀ ! ୧୩ ।

— ୮୭ —

ଜଗଦମ୍ବା ! ଜୀବ-ଜନ୍ତୁ-ଉଦ୍ଧାରଣୀ !
 ଜଟିଳ ଜଞ୍ଜାଳ ଜାଳ-ନିବାରଣୀ !
 ଜମାଳ ଜର ଜର ହେବା ମୁଖେ ଜନର
 ଜନନୀ ଗୋ । ତୁ ଜେଏ'ଇ-ଜନ୍ମ କାରଣୀ । ୧୪ ।

— ୮୮ —

ଝାଙ୍କ ଶୁଭଗଳଣୀ ଭବେ ଭବାନୀ !
 ଝଟଇ ମା ! ହେବୁ ତୁ 'ବର-ପ୍ରଦାନୀ',

[୪]

ହାଡ଼େ ହେଉ ଶୁଣି ଶୁଭୁଛନ୍ତି ॥ ମୁଁ ହୁଏ ॥
 ହିମେ ହିମେ ଲଗୁଛୁ ବ୍ୟଥା-ଦାରିଣୀ ! । ୯ ।

— ୦ —

ନରକ-ନିବାଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କାରିଣୀ ।
 ନିଶ୍ଚୟ ନରକ ତୁ ନ୍ୟାୟ-ପ୍ରେରଣୀ ।
 ନିଷ୍ଠୁର-ନିଶାଣ ନିଜ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସମାନ;
 ନାରାୟଣୀ ! ନିବିଡ଼-ନିନ୍ଦା-ବାରିଣୀ । । ୧୦ ।

— ୦ —

ଟଙ୍କାଧର-ନାରୀ ! 'ବର'ବରଣିଣୀ ।
 'ଟେକ' ଟାଣୁଥାଁ ତୋ' ଅଯୋଧ୍ୟା-ରୂପିଣୀ ।
 ଟୋପେ ଟୋ' ପାଦୋଦକ ମୋ' ମୁଖରା-ମୋଚକ
 ହସେ ଟାଣୁଲ ନୁହେଁ ଜଗଜ୍ଞାରିଣୀ । । ୧୧ ।

— * —

ଠକ-ମୁଣ୍ଡେ ଟୋ' ଠେଙ୍ଗା ଶ୍ରେୟକାରିଣୀ ।
 ଠୁକ ଜାଣୁ ଠିକଣାରେ ଠାକୁରାଣୀ ।
 'ଠାବ' କଲୁ ଠିକଣା; 'ନାବ' କରୁଛୁ କଣା ।
 ଠିଆକରୁ ଟେଁ ନିଶ୍ଚଳ-ଧାରିଣୀ ? । ୧୨ ।

× ❖ ×

[୫]

ଡରୁଆ-ନର ମୁଁ; ତୁ 'ଭର ହାରିଣୀ';
 ଡହକ ବିକଳେ କେତେ ଛାକିଲୁଣି;
 ତଳାଝର ମୋ'ର ନପଦେ କାନେ କୋ'ର !
 ତମରୁ ଧର-'ହର'-ମନୋହରଣି ! । ୧୩ ।

—୦—

ହମାଳ-ମାଳ ମୁଁ ମୋ' ତମ କଲଣି;
 ଦେପ ହୁକେ ନିଃଶବ୍ଦେ ଉଠିଗଲଣି;
 ତଳ ତଳେ ମୁଁ ଦେବି ! ତାଳ ନିଳା ବି ଦେବି ?
 'ଭୁଞ୍ଜ' ଦାଳବ ତ ତୋ' ନାମେ ମାନନ ? । ୧୪

—(୫)—

ଅପଜାତି ବିଲୋଭବ ତ ଅବନୀ ?
 'ଅନାଦନ ମୋ' ମାନନା ! 'ଜୀବ-ମରଣ;
 ଅପାରିତ ତୁ କୋହୁ; ଅପରାଧ ମୋ' ଧୋହୁ,
 ଅପାର ଶେଷ ଅନୋଦିତ-କାଲଣି ! । ୧୫ ।

—୫୦୫—

ତଡ଼ିତ-ଜବେ ଯିବ 'ଜୀବ' ଏଷଣି !
 ତକାଲ ତ ତୋ' ପାଶେ ଧକାଇଲୁଣି;

[୨]

ତାଳ ମାରିବେ କାଳ । ତୋ'ଠାରେ କାଳ 'କାଳ'
ବେବେ କି ଦେବୁ ତୁ ଦିକ୍ଷା-ଧାରଣୀ ? । ୧୬

— ୦ —

ଥର ଥର ଥାନ ମୋ' ଥୁଆ; ତା' ଜାଣି,
ଥୁର ଥରକ ପାଇଁ ନକରୁ ଅଣି !
'ଥାପି କଥା' ତଥାପି, ପାରୁ ପରା ମା, ଥାପି
ଥାବର ରଜ-ଜେମା ! ପ୍ରିୟ-କାରଣୀ ? । ୧୭ ।

— ୦ —

ଦଉଡ଼ି ଦେବ ! ଦ୍ଵାରେ ଦଳ-ସାମିନୀ,
'ଦଉଡ଼ି' ଦେବି ଦ୍ଵାରେ ଏବେ କି ଅଣି ?
ଦେବ-ଦେବ-ଅର୍ଚ୍ଚାଣି ! ଦୌର୍ଜନ୍ୟ ଦଥ ରାଜୀ
ସାନସାନ-ଜନ-ଦୁଃଖ-ବିନାଶିନୀ ! । ୧୮ ।

— ୦ —

ଧ୍ଵାନ୍ତ-ଧ୍ଵଂସନ-ଧ୍ଵଜ ତୋ'ର ତାରଣୀ !
'ଧୀରେ ତୁ ପରା ଧର-ସାର-ହାରଣୀ ?
ଧରାଧରାଧର-ଧନୀ-ଜନ୍ୟା ଭବର
ମୁଣ୍ଡଣ ଧବ-'ଭବ' ପ୍ରେମ-କାରଣୀ ! । ୧୯ ।

— ୦ —

[୭]

କଗଞ୍ଜ-ନଗନାଙ୍କ ନିତ୍ୟ-ବନ୍ଧନ !
 ନିତ୍ୟା । ନିର୍ଗୁଣା ମାତ ନନ୍ଦ-ନନ୍ଦନ !
 ନାରଦେନ୍ଦ୍ର ! ବଳେଶ ! ଭବାନ ! ଭୁବନେଶ !
 ନନ୍ଦା ! ସୁନନ୍ଦା ! ଚନ୍ଦାନନ୍ଦ-ରୂପେଶ ! । ୧୦ ।

— * —

ପୁଣ୍ୟଦା ! ପବନିକା ! ବାଣି ! କଲ୍ୟାଣି !
 ପାରବତ ! ପଣ୍ଡିତାଳୟ-ବାସିନୀ !
 ପ୍ରଜ୍ଞା ! ଭୌମି ! ତାମସି ! ପଞ୍ଚସେନାପୁରୀ ବସି
 ପଞ୍ଚମା ! 'ପ୍ରଭୁ-ପଞ୍ଚନନ'-କାମିନୀ ! । ୧୧ ।

—[୦]—

ପିରଥାଦି ତୋ'ଠି କର କାନ୍ଦ୍ୟାସୁନ !
 ଫଳ ପସରପସା ମୁଁ ଲଭିଲୁଣି !
 'ପାଳିଲୁମି' ଫେରବୀ — ଉପାୟ କି ଏ ଶିବା ?
 'ପନ୍ଦା' ତୁ ପାରାବାର-ପାରବାରଣେ ! । ୧୨ ।

— * —

ବଖାଣିଲୁଣି ବହୁତ ଦୁଃଖ ଆଣି;
 ବଜ ବଜ ହୋଇ ବରକୁ କଲୁଣି;

[୮]

‘ବଡ଼’ ତୁ ପରା ମାତ । ‘ବାଡ଼ି-ବାନ୍ତି-ବସନ୍ତ’
ବଧବା-‘ବଧାବଧା’ ଜାଣୁ ଯାମେନ । । ୨୩ ।

— ୦ —

ଭବାନ ! ଭବାନନା ! ରୈମି ! ଭାବନ ।
ଭାମା । ଭୈରବ । ଭୂଷ୍ୟା । ଭ୍ରମଚଞ୍ଚିନ ।
ଭାର୍ଗବ । ଭଗବତ୍ । ଭୂ-ମାଳସଭସ୍ତ୍ର ।
ଭର୍ଗା । ଭ୍ରମର । ବନ୍ୟା । ତପା । ତାପେନ । । ୨୪ ।

— ୦ —

ମଙ୍ଗଳେ । ମହେଶ-ମହାଶି । ମାନନ ।
ମହାପାତ୍ର-ମରଦନ । ମୋହନ ।
ମନ୍ତ୍ରିତା । ମହାଦେବି । ମହାମୁକ୍ତ । ମାଧବ ।
ମାୟୁ-ବଜ୍ର, ମାତୃକା, ମା ମନସିନ, ୨୫ ।

— ୪୦୪ —

ଯାତ୍ର, ଯନ୍ତ୍ରନା, ଜ୍ଞାନାମୁଖି । ଯାମେନ ।
ସେତେ ସତନ କଲ୍ଲ ଦନ-ସାମେନା,
‘ସାତନା-ସାତୁଆନ’ କଲ୍ଲ ଦ୍ୟାୟ-ବଧାନ
ସୋଗମାୟ, ଗୋ ଜଗନ୍ନାଥ ରୂପେନ । । ୨୬ ।

ମା ! ମା

ସୁସେ ! ରଜନ ଲୋଚନ, ଚୁପ୍‌ଚାପ !
ରଜନୀକେଶର, ଚୁପ୍‌ଚାପ ! ନୃସିଂହ,
ରତ ରତ ଦୋ' ଆଗେ ରଗାଇଲଣି ରାଗେ
ରକା ! ରମକଣ୍ଠ ! ମା ରସା-ଶୋଭନ ! ୨୭ ।

— ୦ —

ଲେଖିତା-ଲେଖ-ଲେଖେ 'ଝୁଝା' ନେଲିଟି;
'ଲୁହ-ଲୁହ-ଲୁହ' 'ଲୁହା' କଲଣି;
ଲେଖିବି ଏଥର ଲେଖିଦାନ-ବିଷର —
ଲେଖ ଲେଖିବି ଆଗେ ? ବିଷଦୋଷିଣି ! ୨୮

— ୦ —

ବିଷବାସୀର ମା ! ତୁ ଶାନ୍ତି-ପ୍ରେମିଣୀ
ବହୁତ ବଦାନ-ଦାନର ବସିଣୀ !
ବିହଳ-ଚିତ୍ତ ମୁହିଁ; 'ବିଜୟଦାସ' ଭୁବ୍ଧ
ବିମଳେ ! ବିଷ-ବାସଦେବ-କାଟିନି ! ୨୯ ।

— ୦ —

ଶାନ୍ତା ! ଶାନ୍ତା, ଶୈଳେଇବା ! ଚାନ୍ଦା !
ଶାନ୍ତା ! ଶାନ୍ତା ! ଶୁଣ-ଆଦାନ !

[୧୦]

ଝୁଲୁଥା, ଶୁଭର । ଶବ୍ଦାଣି । ଶୁଭକ୍ତି,
ଶାସନାଦର୍ଶ ଜନାନନ୍ଦ-କାରୁଣି । । ୩୦ ।

— ୦ —

ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦ-ବିଜ୍ଞ-ବିପ୍ରପୋଷିଣି ।
ସର୍ବ ! ତୁ 'ସଦ୍‌ଯତ୍ନ-ନାଶ'-ପ୍ରେଷିଣୀ,
ସଜ୍ଜାନନ-ଜନନି ! ସଦ୍‌ଗୁଣା ! ସଦ୍‌ଗୁଣିନୀ !
ସୋତରଣି । । ଅମ୍ବା ! ଲମ୍ବା ! ରମ୍ବା ! ମାନ୍ଦିନୀ,

— ୦ —

ସବ୍ୟମ୍ଭା ! ସବ୍ୟ ! ମା ସନାତନ !
ସୁଭା ! ସଦା ! ସାଧୁ ! ସତ୍ୟ ! ନନ୍ଦନୀ,
ସାଦ୍‌ବିତ୍ତ ! ସବ୍ୟସା ! ଦିବ୍ୟବିଦ୍ୟା, ଭବ୍ୟ,
ସର୍ବାଙ୍ଗି । ସିଦ୍ଧିପଥା । ସୁବିବନ୍ଧନା । ୩୧ ।

— ୪୦୪ —

ଦୈମବତ୍ତ, ଦୈବବନ୍ଧୁ, ଦବାନ,
ଦେବ-ଜନନୀ, ହି । ହିଣ୍ଡି, କାନ୍ତାଳ,
'ଦଳଜା' ବ 'ବସନ୍ତ' ଦୋଇ ଯା' ଦନ୍ତସନ୍ତ —
ଦୁଅନ୍ତ ସାନେ, ଦେଉ ତୁ ଝୁଙ୍କାଉଣୀ । ୩୩

— ୫ —

ଜମା-ଶୀର୍ଷକ୍ତି, ସୁଧ-ଜନ-ତାରଣୀ,
 'କ୍ଷୀଣ'କୁ 'କ୍ଷେମ' ଦେଉ ସୁଧାହାରଣୀ,
 ସୁଦ୍ର 'ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏ କବିବଞ୍ଚର'ର
 କ୍ଷେମ ତୋ' ହାତେ ସଦା କ୍ଷମାକାରଣୀ ।

— ୦ —

ସମାପ୍ତ ।

ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଶିକ୍ଷାର୍ଥ:—

—:୦:—

(୧) କପାଳ-ମାଳୀ = ମୁଗୁମାଳାଧାରଣୀ ।
 କଳାଶ = ମଙ୍ଗଳଦାନ; ହିତ ସାଧନା । ଲବେ =
 ଅଳ୍ପ ହେବ । କବିର = ସାହିତ୍ୟ, (୧) ଖେଦ = ଘୋର,
 ବା ଦୁଃଖରୁ । ବିତରୁ = ଦାନ କରୁ । ଖଲସ = ମୁକ୍ତି
 ଦିବାନୀ = (ଦୁଃଖ) । ଦଣ୍ଡ = ଶାସ୍ତ୍ର; ତାତପ୍ୟ ।
 ଖଦେଧାତ = ଲୁଲୁଲୁଳା ଘୋର । ବିତ = ହୃଦୟ;
 ପରି । ଖଦେଧାତ = ପରି । ବିତ-ଲୁବନୀ = ବିତ ପ୍ରାପ୍ତ ।
 (୨) ଗରଧର = ଧର୍ମ (ବିଷୟ) ଗରଧର-ଧାର =

ଦିବ । ଗାହାର୍ଯ୍ୟାଦିଣୀ = ଅର୍କାଙ୍ଗ ଧାରଣୀ । ଗଞ୍ଜ-
 ନାଗଣର- ଗରମା- ବାରିଣୀ = ଦୁଃଖସମୃଦ୍ଧର ବାର-
 ନାଶିନୀ । ଗ୍ରହନବଦ୍ଧ ଶତେ = ଶତ ସଂଖ୍ୟକ 'ଗ୍ରହ' ।
 ଗ୍ରହ = ଘାତୁକ-ରକ୍ଷା । ଗବେଷଣା = ତତ୍ତ୍ୱନରୂପଣ
 ପାଇଁ ଅନ୍ୱେଷଣ । (୪) ଘାଣ୍ଡ ଚକଟ = ଗୋଳମାଳିଆ
 ଘାଟ = ଦୁଃସହ ବିପତ୍ତି; ଗିରସକଟ : ଦୁର୍ଗମରାସ୍ତ୍ରା ।
 ଘଟସୁତ = ବିଧାତାର ଉତ୍ପତ୍ତି । ଘାତୁତ = ଅଘାତ
 ପ୍ରାପ୍ତି । ଘୁ-ବାଟ = ଉତ୍ତମପଥ । ବିଧାୟିନୀ = ବିଧାନ-
 କାରିଣୀ । (୫) ନିର୍ଦ୍ଦିଳ ଅବନୀ-ନିଦାନ-ବିଧାନା =
 ସରସବର ଜଗତର ତତ୍ତ୍ୱ ନିରୂପଣକାରଣୀ । ନିୟୁତ
 = କର୍ମର ପରମାଣୁ; କୃଷିକ ନିୟୁମ । ନୀତି ନିଧାନ
 = ନୀତି ସକଳର ନିର୍ଦ୍ଦାରଣକାରଣୀ । ନିର୍ମିତ୍ତ =
 ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତି । ନୈପୁଣ୍ୟ = ନିପୁଣତା ବା
 ପାରଦର୍ଶିତାରେ । ନ୍ୟସ୍ତ = ନିର୍ଭରକରେ । ଅନୁଗ୍ରହ
 ପ୍ରେରଣୀ = ଅନୁକମ୍ପା ଦାନ କାରଣୀ । (୬)
 ଚନ୍ଦ୍ରମଣି-ରମଣୀ = ହର-ପ୍ରିୟା । ଚଣ୍ଡୀ (ଃ:ଉ:ବ:)
 ରବୀନା (ଅ:କୋ:) ଚଳମାତୁଛୁଡ଼ ? = ରାଗ
 ଜନ୍ମ, ଛୁଡ଼ ? । ଚର୍ଚ୍ଚିକା (ଦୁ:ସ:) ମୃତ୍ତାମା = (ଅ:କୋ:)

ଚକ୍ରସ୍ତ୍ରୀ = ବ୍ୟାଧର ପତ୍ରକାର । ନିସ୍ତାରଣୀ = ଉଦ୍ଧା-
 ରକାରଣୀ । (୭) ଛନ୍ଦଧର = କପଟ କର । ଧନା-
 ଦୁର୍ଗତ; ଅସଲଟ ଅବସ୍ଥା । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠାର = ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ
 ପଦସ୍ଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିର । ଛଟପଟ = କଲହଲ; ବ୍ୟଥା ।
 ଦୁରିତ = ଦୁଃଖ । ବଦୁରିତ = ବିଶେଷତଃ ଦୁର୍ଗତ
 ଦୃଷ୍ଟବା । ଛ'ଚନା = ଅତ୍ୟନ୍ତ । (୮) ଜଗଦନ୍ୟା =
 ଜଗଜ୍ଜନନୀ । ଜୀବ-ଜନ୍ତୁ = ସକଳ ପ୍ରାଣୀ । ଜଟିଳ =
 ଗୋଳମାଳିଆ । ଜଞ୍ଜାଳଜାଳ = ପାପାପକ ଅବର୍ଜନା-
 ସମୁଦ୍ର । ଜମ୍ବୀଳ = ପଙ୍କ । ଜର ଜର = ମୃତ୍ୟୁ;
 ସଲବଲ । ଜ୍ୟୋତି = ଦେଜ; ପ୍ରଭା (୯) ଝାଙ୍କ
 ଶୁଦ୍ଧଗଞ୍ଜଣ = ମୁଁ ଖୁବ୍ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଗଲିଣି;
 ଅବସନ୍ନ ହେଲିଣି । ଝଟିଝଟି = ଅବଲମ୍ବେ; ଶୀଘ୍ର ।
 ବରପ୍ରଦାନୀ = ବରଦାନକାରଣୀ । ଝାଡ଼େ =
 ବଣରେ । ଝଗଡ଼-ଖୁଝି = ପଥଚ୍ୟୁତକ 'ବନ୍ଧୁ'
 ରୂପକ ଖୁଝି । ଝୁରୁଛୁ = ଦୁଃଖକର କାନ୍ଦୁଛୁ ।

ଶୁଣି = ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ପାଦ ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଅଘଟ
 ପାଇ । ଝିମି ଝିମି ଲଗୁଛି = ପାଦରେ ବ୍ୟଥା ଯୋଗୁଁ
 ରକ୍ତ ଶୁଳ୍ଲନ ବନ୍ଦ ହୋଇ କମିଛି କମିଛି ହୋଧ
 ଦେଉଛି । (୧୦) ନରସ = ଅରଣ୍ୟ ଜନ । ନିର୍ବାଣ =
 ମୁକ୍ତି । ନିର୍ଣ୍ଣୟ କାରିଣୀ = ସ୍ଥିତିକାରିଣୀ । ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ନରର-
 ଶାନ୍ତ ପ୍ରକୃତିବିଶେଷ ଲୋକର । ନିଷ୍ଠୁର = ନିସ୍ଠାର ।
 ନିଶାଣ = ପଦାଙ୍କୁ । ନିଘ = ପ୍ରତ୍ୟକ୍ । ଉନ୍ନୀୟମାନ
 = ଉତ୍ତୁର । ନାଗଧୂଣୀ (ଶଃରଃବଃ) । ନିବିଡ଼
 ନିଳାବରଣୀ = ପ୍ରବଳ ନିଳା (ଅଗବାଦ) ବିଳାଶିନୀ ।
 (୧୧) ଛକଧର ନାଶ୍ତ = ଶିବ-ପତ୍ନୀ । ଛକଧର
 (ଶଃତ ବୋଃ) । ବଳବତ୍ତେଶୀ = ଅନୁକୂଳସମ୍ପଦ
 ବର୍ଣ୍ଣା କରାବାରେ ପ୍ରସାଣା । ଟେକ = ଯଶ ।
 ଟାଣୁଆଁ = ପ୍ରମୋଦ; ମହାନ । ମଧ୍ୟେ ଧାରୁପିଣୀ =
 (ଦୁଃସଃ । ଟୋପେ = ବିନୁଷ୍ଟସ ମାତ୍ରି । ପାଦପାଦକ
 = ଚରଣଦୁଆଁ ଜନ । ଦୃଢ଼ତା ମୋଚକ = ଦୃଢ଼-
 ଶୀର୍ଷ ଟା ଉତ୍ତାକରବାକୁ ସମର୍ଥ । ଛପେ = ଅଦ୍ଭୁତ

ସଦା । ଟାହୁଲା = ପରିହାସ; ଥନା । (୧୬) ଠର-
 ମୁଣ୍ଡେ = ପ୍ରବେଶକ ବ୍ୟକ୍ତିର ମସ୍ତକେ । ଠେଙ୍କା =
 ପ୍ରହାର । ଶେଷକାରିଣୀ = ହତବର୍ଦ୍ଧନକାରିଣୀ ।
 ଟୁକିଜାଣୁ = ପ୍ରହାରକରିଜାଣୁ । ଠିକଣାରେ =
 ଯଥୋଚିତ ପ୍ରକାରେ । ଠାବ = ସ୍ଥାନ । କଲୁ ଠିକଣା
 = ସଜଲ-କଲୁ; ଯୋଗାଇ ଦେଲୁ । (୧୭) ଡରୁଆ
 = ଭୟାବୁ । ଡର ଡାରିଣୀ = ନିର୍ଭୀକ କରାଇବାକୁ
 ସମର୍ଥା । ଡଢ଼କ ବକଳେ = ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶୋକାକୁଳତ-
 ହୋଇ । ଡକାଡ଼କଟା = ଶୂନ୍ୟରଥ ପରି ନିବେଦନ
 କରିବା ହୁରଟା । ଡମରୁଧର-ଦର-ମନୋହାରିଣୀ
 = ଡମରୁ ଧରିଥିବା ଶିବଙ୍କର ପ୍ରିୟତମା ମହିଷୀ ।
 (୧୮) ଡମାଳ-ମାଳ = କିଛି ସାର ନଥିବା ତଳନା-
 ବଳୀ । ଡମ = ବନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ । ଡେଇଁ ହୁଙ୍କେ =
 ଉଚ୍ଚ ବେଦ ପରି ଜାଗାରେ । ନିଃସଙ୍କେ = ଭୟ-
 ନଥାଇ । ବୁଝା = ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦକାଣ୍ଡ ବାଦ୍ୟ-
 ବିଶେଷ । ମାନମା (ଦୁ-ସ) । (୧୫) ଅପକୀର୍ତ୍ତି

= ଦୁର୍ନାମ; ଅପସରା । ବଲ୍ଲେବ ବ ? = ଦେଖିବ
 କି ? । ଅବନୀ = ଜଣକୂଳମଣ୍ଡଳୀ । ଅପଦାନ =
 ଦେବ । ଜୀବ-ଯବନୀ = 'ଜୀବନ' ବା 'ପ୍ରାଣ'ର
 ପଦ୍ମୀ, ଭରସୁରଣୀ; ଯବନିକା । ଅପାରାଗ = ଅସ-
 ମର୍ତ୍ତ୍ୟ; ଅନିପୁଣା । ଅପରାଧ = ଦୋଷ । ଧୋଉ =
 ନିର୍ମଳକରୁ । ଅପାର = ବହୁତ । ଖେଦ = ଦୁଃଖ ।
 ଅପନୋଦକାରଣୀ = ଉପଶମକାରଣୀ । (୧୭)
 ତତ୍ତତ୍ତ ବେଗେ = ବିଚ୍ଛୁଳିତବଦ୍ଧ ପର ଶେଳ ଗଛରେ
 ଜୀବ = ଜୀବନ । ତକାଇ = ଅନୁଗତ ଅଶାରେ
 ଅପେକ୍ଷାକର । ଧଳାଲୁଗାଣୀ = ଧୂବ ଅୟୁଷ ଯୋଗୀ,
 ମୁଁ କଷ୍ଟରେ ନିଶାସ ଛଡ଼ାଇଣି । ଗାଳ = ନିନ୍ଦାବାକ୍ୟ ।
 ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ = ପହଞ୍ଚିବା; ମମା । (୧୮ ଅର ଅର =
 କମ୍ପିତ । ଆଦି-କଥା = ସ୍ତ୍ରୀର ବା ଶାନ୍ତି ଜରବା
 କଥା । ତଥାପି = ଦେବେହେଁ; ତଥାତ । ଆବର
 ରାଜନେମା = ହୁମାଲପୁର ଝିଅ । [" + + +
 ସ୍ତ୍ରୀବର ରାଜକନ୍ୟା" — କୁମାର ସମ୍ଭବ] । ପ୍ରିୟ-

କାରିଣୀ - ଅପ୍ତିପୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦେଖି ମୋହ ।
 (୧୮) ଦଉଡ଼ି = ଧାଇଁ ଧାଇଁ । ଦେବ, = ଆଶା
 ମା ଠାକୁରାଣୀ, । ହାସଲ = ଚୋ'ହାରିକୁ । ଶଳ-
 ଯାମାଳୀ - ଅନ୍ଧବଦ୍ଧ; ସନ୍ଧ୍ୟା । ଦଉଡ଼ି ଦେବ କି ?
 = ଦେବରେ ଦଉଡ଼ି ବାଜି ଅମୃତଦିଆ କରିବା କି
 ହେଲେ ? । ଦେବ ନଦର ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ - ମତ ଦେବଙ୍କ
 ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗ ନାଶ । ଦୌଳିନ୍ୟ = ଦୁଷ୍ଟ ମତ । ସାନୁଜନ
 ଜନ - ଅବିଷ୍ଟନ ଜନ । (୧୯) ଧାନ୍ତି ଧାନ୍ତି ଧନ -
 ଅନ୍ଧକାର (ପାପାବକାର, ବା ଅଜ୍ଞାନାବକାର)
 ବିନାସ କରି ଉଡ଼ାଉବା ମତ ମତାମତ । ଅନ୍ଧ-ରାଗ-
 ହାରିଣୀ - ପୁଣି ଗୁରୁତା ବିନାଶିନୀ । ଅସ୍ତ୍ରଧରୀର
 (ଧରାଧର + ଇନ୍ଦ୍ର = ଧରାଧରୀର) = ପଦ୍ମ
 ଶେଷ୍ଠ ହିମାଳୟ) ଧନ୍ୟା କନ୍ୟା = ଅନୁଭୂତା ଭୂମିରା ।
 ଭବର = ସସାରର । ଧୂରଣ - ବଶିଷ୍ଠ କର୍ମ ନିବାହକ;
 ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ । ଭବ = ଦେବ । ପ୍ରେମକାରଣୀ
 = ପ୍ରେମଭଜନ । (୨୦) ନଗର ନଗନାକ । ନଗର-

ବାସିନୀ ଶ୍ରୀଜନଙ୍କର । ନିତ୍ୟବନ୍ଦନା - ପ୍ରତିଦିନ ଅନୁଷ୍ଠା
 ନିର୍ଭୁଣା (ଦୁଃସ) । ନିତ୍ୟା; ନିତ୍ୟବନ୍ଦନା ଶ-ର-ବ)
 ନାରସିଂହ. ବଳେଶୀ, ଭୁବନେଶୀ, ନନ୍ଦା (ଦୁ-ସ-)
 ସୁନନ୍ଦା (ଶ-ର-ବ) । ନିଦାନନରୂପିଣୀ (ଦୁ-ସ)
 (୧୧) ପଣ୍ଡିତାଳ୍ୟବାସିନୀ. ପୁଣ୍ୟଦା, ପଦ୍ମିନୀ,
 ପ୍ରଜ୍ଞା, ବାଣୀ, କଲ୍ୟାଣୀ- ଦୁଃସ) । ପାବନୀ (ଅ-କୋ)
 ତାମସୀ (ଶ-ର-ବ) । ପଞ୍ଚଦେବ - ଚିନ୍ତାଭୂଷଣେ ।
 ଗୁମ୍ଫା = ଗୁମ୍ଫାକରୁ । ପଞ୍ଚନନ ତାମସୀ - ବର-ପ୍ରିୟା
 (୧୨) ପିଣ୍ଡାଦ - ଶୁଦ୍ଧାର । କାନ୍ୟାସୁନୀ (ଅ-କୋ) ।
 ପସରପସା ପଳ - ବ୍ୟର୍ଥ ବା ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ ଲଭପ୍ରାପ୍ତି ।
 ପାତଳମ୍ବି - ଧୃଷ୍ଣୁତା । ଝେରବା = କାପିବା;
 ବାହାର କରବା । ପଳା = ଅଶ୍ଵସ୍ତ । ପାରବାରି-
 ପାରକାରଣୀ - ମହାସମୁଦ୍ରରୁ ପାର କରବାରେ
 ସମର୍ଥା । (୧୩) ବଖାଣିଲଣି = କହୁଲଣି । ବନ,
 ହୋଇ - ଦେଶି ଗୁଡ଼ାଏ କହ । ବିରଜା = ଦୟାଗଣ
 ବାତ-ବାନ୍ତି = କଲେଇ ରୋଗ; ହରଜା । ବସନ୍ତ

= 'ବସନ୍ତ' ରୋଗ । ବସନ୍ତ-ବିଧା ବମା = ନାଶ-
 କରିବା ଥାନ ଜାଣି ମାଡ଼ ଦେବା ଉପାୟ । ଯାମିନୀ
 = (ଦୁ-ସ) । (୧୪) ଭବାନୀ, ଭୌମୀ, ଭୂଷ୍ୟା,
 ଭଗବତୀ, ନୀଳମରମ୍ଭଣୀ, ବନ୍ଦ୍ୟା, ତପା, ତାପିନୀ
 (ଦୁ-ମ) । ଭୈରବୀ = (ଅ-ଦେ) । ଭ୍ରମା, ଭ୍ରମଣୀ,
 ଭ୍ରମଣୀ, (ଶ-ର-ବ) । ଭ୍ରମରଞ୍ଜନୀ = ଭ୍ରମରଞ୍ଜନ
 ଭାବିବାକୁ ସମର୍ଥ । (୧୫) ମଙ୍ଗଳେ । = ଅଗୋ
 ମା ମଙ୍ଗଳା, । ମହେଶ-ମହେଶୀ — ମହାଦେବଙ୍କ
 ପାଠ ମହାଦେବ । ମାନନୀ, ମୋହନୀ ମଣ୍ଡିତା,
 ମହାମୁଦ୍ରା, ମାତୃକା, ମାୟାବତୀ, ମନସିନୀ (ଦୁ-ସ)
 ମଙ୍ଗଳା, ମହେଶ୍ୱରମରଦିନୀ, ମହାଦେବୀ, ମାଧବ
 (ଶ:ର:ବ:) । (୧୬) ସମୁଦ୍ରା (ଶ:ତ-ବୋ:)-
 ଜ୍ଞାନାମ୍ବୁଜୀ, ଯଜ୍ଞ, ଯାମିନୀ, ଜଗନ୍ନାଥ ରୂପିଣୀ (ଦୁ:ଗ:)
 ଦଳ-ଯାମିନୀ = ଅହୋରାତ୍ରି । ଯାତନା-ଯାତୁଧାନ —
 'ପୀତା'ରୂପକ ରାକ୍ଷସ । କଳ ବ୍ୟାଧି-ତପାନ —
 ପୀତାବ ସନ୍ତୋଷ ବୃଦ୍ଧିକଲ୍ପ । (୧୭) ରାଧେଶୀ, ରାଜାବ

ଲେଚନ, ଗଜନିଳେୟ, ରୁକ୍ତିତା, ଜୁମ୍ବିଣୀ ଗଜା
 (ଦୁଃସଃ) । ରୁଦ୍ରାଣୀ । (ଅଃକୋ) । ଗୋଲଲିଣୀ -
 ରାଜାନ୍ତରା କଲିଣୀ । ରଥାଶୋଭନ - ବସୁନ୍ଦରୀ-
 ପଥରେ ଶୋଭାବତୀ । (୨୮) । ଲେଖନୀ-ଲେଖ-
 ନୀ = ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଲେଖନୀ ଯେଉଁଠା ଖାଲିବାକୁ
 ହୁଏ । ଲୁହାନ୍ତରାଣୀ - ଗ୍ରହଣେଇ ପ୍ରକାଶ କଲିଣୀ ।
 ଲୁହ ଲୁହ ଲୁହନ - ମୋ'ର ଲେଖକ ଲୁହା ହେବା
 ମୁଖେ । ଲୁହା କଲିଣୀ - ଲୁହା ନେପଥ ପିତା
 ଗୋପାଳ ଶିବାକୁ ଘର ପ୍ରସ୍ତୁତଥାଏ, ମୁଁ ତଥା ମୋ'
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁହଁଟାକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ସଜ୍ଜିତ ଅନ୍ତ-
 ର୍ଦେଶ କରୁନାହିଁ । ଏଥର = ଏ ଉତ୍ତର । ଲେଖି-
 ଦାନ ବସନ ଲେଖ - ପର୍ବ ବସନ୍ତ ହେବ । ଲେଖି-
 ବଳୀ - ଶୁଣ ଖାଇବି ? ଲେଖକ ଆଶା =
 ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭବରେ; ଜନନୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ । ବିଶ୍ଵ-
 ଶୋଭିଣୀ - ସମାଧର ମନ୍ତ୍ରାବଳୀନକରଣୀ ।
 (୨୯) ଶାନ୍ତିପ୍ରେମିଣୀ - ସୁଖ ସୁଖିନୀ ପ୍ରେମିଣୀ-

କାରଣୀ । ବଦାନ୍ୟାୟ = ଦାନଶୀଳତା । ବର
 ଦୟିଣୀ = ବର ବର୍ଷଣ କେଣସଂଧ୍ୟା । ବେଦାୟୀ
 — ଯଜ୍ଞଲିପ୍ତାଣୀ । ବହୁଲଭୟ = ଅଧିକ ମନାବ୍ୟକ୍ତି ।
 ବହମଦାନୀ = ଶକ୍ତି ଦାନ କାରଣୀ । ବମଳେ, —
 ଅଗୋ ମା ବମଳା, । ବମଳା (ଶଃସ୍ତୋମଃ ।
 ବାମଦେବ-କାଟିନୀ = ଦୁରପ୍ରେୟା । (୩୦) ଶାନ୍ତା
 (ଦୁଃସଃ) । ଶାବଦା, ସୁନନ୍ଦା, ଶୁମ୍ଭଦାଦିନୀ, ଶୂଳଧରା,
 ଶୁଭକଣ୍ଠ (ଶଃରଃବଃ । ଶୈଳୋଭବା = ପଦ୍ମଚରୁ
 ଭୂତବ (ଭୂପୂର୍ବୋଭାବ । ଶକମ୍ଭା, ଶକ୍ତା,
 ଶବ୍ଦାଣୀ (ଶଃ ଚଃ ଗୋଃ) ଶାବନାଦର୍ଶେ = ଅଧୀନ
 ରୂପ ଉତ୍ସବୀ' ଆଦର୍ଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ । (୩୧) ଶହ୍ନୁର୍ମିରତ
 ବସ୍ତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପୋତେଣୀ = 'ଶହ୍ନୁର୍ମି' ଲୁଗାଲ, ଶେଷେ ଧାତୁଣୀ
 ରସାକାରଣୀ (ଶହ୍ନୁର୍ମିଃ—ଶାନ୍ତିଃ ବଶୀକରଣ,
 ଉତ୍ତାମନ, ପ୍ରମୁଦ, ବିଦଗ୍ଧଶ ଶବ୍ଦ ମାନଶ ଏହି ଛ'
 ୧ ତାହାହିଁ କର୍ତ୍ତା; ବା— ଯଜନ, ସାଜନ, ଅଧ୍ୟାୟନ
 ଅଧ୍ୟାପନ, ଦାନ ଏବଂ ପ୍ରତିଦ୍ରବ୍ୟ — ଏହି ଛ'ପ୍ରକାର

କର୍ମ ମାଧ୍ୟମରେ କୁଶଳୀ) । ଶୁଣି, ଲମ୍ବା, ଚମ୍ବା
 (ଶ-ର-ବ) । ଅମ୍ବା (ଅ-ଦେ) । ସେ ଚଣି
 (ଶ-ଦ-ବୋ) । ଶତ୍ରୁଯନ୍ତ୍ର ନାଶ ପ୍ରେତେନୀ -
 କପଟାଚରଣର ବିନାଶ ପ୍ରେତେନୀ । ଶତ୍ରୁନାଶ
 ଜନନୀ = କାର୍ତ୍ତିକେୟ ମାତା । ଶତ୍ରୁଣା = ସନ୍ନି,
 ବିଗ୍ରହ, ଦ୍ବିଧ, ଅସ୍ତ୍ର, ସାନ, ଅସନ—ଏହି ଛ'ଟା
 ଶୁଣି ଯୁଦ୍ଧର ଥାଏ । ଶତ୍ରୁର୍ଦ୍ଦନା = ମୀମଂସା, ବେଦାନ୍ତ
 ପାଞ୍ଚ୍ୟ, ପାତାଞ୍ଜଳ, ନ୍ୟାୟ, ବୈଶେଷିକ—ଏହି ସବୁ
 ଶାସ୍ତ୍ରରୂପିନୀ । (୩୨) ସର୍ବମଙ୍ଗଳା (ଅ-ବୋ)
 ସନ୍ଧ୍ୟା, ସନାତନା, ସୁନନ୍ଦା, ସାଧୁ, ସତ୍ୟା, ନନ୍ଦନା,
 ସବସ୍ତ୍ରା, ଦିବ୍ୟଦ୍ୟା, ଶୁଭାଶା, ସର୍ବଜ୍ଞା (ଦୁ-ସ)
 ସଜ୍ଜା, ସାଦ୍ବିଜ୍ଞା, ସେବିତ୍ରୀ (ଶ-ର-ବ) । ସୁର ଦେବୀ
 = ଦେବଗଣ ପୂଜ୍ୟା । (୩୩) ଦ୍ବିମବଳା =
 (ଅ-ବୋ) । ଦ୍ବିବଳା = (ଦୁ-ସ) । ଦେବମ୍ବ
 = ଗଣେଶ ଦ୍ବିବଳାମ୍ବଜନନୀ, ହୁଣି (ଶ-ର-ବ)
 ସ୍ତ୍ରୀ [କଃ ଶ୍ରୀ]- ଶ୍ରୀଦେବୀ ରାଜି 'ସ୍ତ୍ରୀ' = ଏ ଲକ୍ଷ୍ମିଦା

ହୁଅନ୍ତି; ବା ଏ 'ଲକ୍ଷ୍ମୀ' ସ୍ମରଣ ଅଟନ୍ତି - ['ଓଶୀ'
 ଦକ୍ଷବ୍ୟାସ: - "ଯା ଦେବୀ ସର୍ବ ଭୂତେଷୁ 'ଲକ୍ଷ୍ମୀ'
 ରୂପେଣ ସସ୍ତିତା" । କାନ୍ତାନା (ସା: ସ୍ଵ: ସ: ପଦ୍ୟ:)
 ହରିଜା = ବାତବାନ୍ତି ରୋଗ । ହନ୍ତସନ୍ତ = କଲବଲ;
 ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ସ୍ଥାନେ - ସ୍ଥାନ ଜନେ: ଅଦୃଷ୍ଟସ୍ଥାନ ବା-
 ସ୍ଥାନାଏ (୩୦) ସମା-କ୍ଷୀରାୟ । = ସମାସାଗର ।
 ସ୍ଵା ଜନ ବାରିଣୀ = ଦୁର୍ଗାଦେବୀ ଜନ ରକ୍ଷିଣୀ ।
 କ୍ଷୀଣ = ଦୁର୍ବଳ । ସେମ = ମଙ୍ଗଳ. ବା କଲ୍ୟାଣ ।
 ଚ୍ୟା ଦାରିଣୀ = ଉପବାସର ବାଧା ଉପଶମନ-
 କାରିଣୀ ।

ଆସିକା ଶ୍ରୀ ବିଶୋବଚନ, ପ୍ରେସରେ
ଶ୍ରୀ ରଙ୍ଗନାଥ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୁଦ୍ରିତ ।

— ୫୦୫ —

ବିକ୍ରୟାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

(୧) ଶୁଦ୍ଧ-ପିତ୍ତ (୧ ମ ଭାଗ)-ମୂଳ ପାଞ୍ଚ ଅଣା
ନିତାନ୍ତ ଗଉର ଶୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ମୂଲ୍ୟରେ ଦିଆ
ଯାଏ । [ଭଲଲର ବଡ଼ ବଡ଼ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମୁଖରେ
ବହୁବାର ପ୍ରଶଂସିତ ।]

(୨) ଜଗା କଳିଙ୍ଗ-ଦୁଇ ପଇସା (୩) ରଜତା
ହାତ-ଏକ ଅଣା-(୪) ଅମ୍ଳ-ଅଖ୍ୟାନ ଏକଅଣା—
(୫) ଶ୍ରୀଶିଖା ଗୀତ ଦୁଇ ପଇସା-(୬) ଆତ୍ମା-
ମହାଯାଗ ଗୀତ-ଏକ ପଇସା (୭) ନାସ ମହାରଜ
ଏକ ପଇସା (୮) ପଦ୍ୟସୁଧା ଏକ ଅଣା (୯)
ଶ୍ରୀ ଦତ୍ତଦେବ ଚଉଦିଶା ଦୁଇ ଅଣା ।

(10) Dearest Diamonds (Part I)
3 annas (The name of the book
speaks its Value) (୧୧) ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ୱ
ନାମ-(ଗୀତାନବାଦ) ଏକ ଅଣା (୧୨) ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ନାରାୟଣ ରଥାନ-ଦ୍ୱିତୀ ପଇସା ।

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ:— ଶ୍ରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର କବିବନ୍ଧୁ
ଶିକ୍ଷକ, ଧରଣକୋଟ, (ଗଞ୍ଜାମ) ।